

Οι γνώσεις των ιατρικών χειρογράφων των αρχαίων Ελλήνων ιατρών και των Βυζαντινών που μεταφέρθηκαν στα Πανεπιστήμια της Ιταλίας πρώτα και αργότερα στα υπόλοιπα της Δύσης, συνέβαλαν στην πρόοδο της ιατρικής στην Ευρώπη, ενώ στον ελληνικό χώρο μετά την πτώση της Κωνσταντινουπόλεως και την κυριαρχία πλέον των Οθωμανών υπήρξε παύση της επιστημονικής διαδικασίας. Πανεπιστήμια δεν λειτουργούν και φυσικά ούτε Ιατρικές Σχολές. Έκτοτε, οι Έλληνες μετά τη φοίτηση στα σχολεία, τα οποία είχαν αναπτυχθεί στον ελληνικό χώρο, καταφεύγουν στα πανεπιστήμια αρχικά της Ιταλίας λόγω γεινιάσεως, καθώς επίσης στη συνέχεια και στα άλλα πανεπιστήμια. Επιστρέφουν κατά κανόνα στον ελληνικό χώρο και καλύπτουν τις υγειονομικές ανάγκες των κατοίκων. Παράλληλα, κυκλοφορούν πολλά ιατρικά χειρόγραφα, ιδιαίτερα ιατροσόφια με θεραπευτικές οδηγίες, στα οποία καταφεύγουν οι Έλληνες για να καλύψουν τις ιατρικές τους ανάγκες. Γράφονται και μεταφράζονται ιατρικά βιβλία για τη διαφώτιση του λαού και προσδευτικά αυξάνεται ο αριθμός των ιατρικών βιβλίων. Με την πάροδο του χρόνου αυξάνεται ο αριθμός των επιστημόνων ιατρών, οι οποίοι εκπαιδεύονται στα Πανεπιστήμια της Ευρώπης και επανδρώνουν αρχικά το 1824 την ιατρική σχολή της Ιονίου Ακαδημίας και αργότερα την ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών το 1837, συμβάλλοντας έτσι στην έναρξη της σύγχρονης περιόδου της Ελληνικής Ιατρικής. Τέλος, επισημαίνεται ότι κατά την εξεταζόμενη περίοδο έχουμε τη μοναδική συμβολή, μετά εκείνων της αρχαίας και βυζαντινής, της Ελληνικής ιατρικής στην πρόοδο της Ιατρικής γενικότερα με την επιστημονική εφαρμογή του εμβολιασμού ως προληπτικής μεθόδου των ασθενειών.

Ο Δημήτριος Απ. Καραμπερόπουλος κατάγεται από το Βελεστίνο. Ασκει την Παιδιατρική στην Κηφισιά. Είναι παντρεμένος με την φαρμακοποιό Βασιλική Κωσταρέλου και έχουν τέσσερα παιδιά. Από το 1990 ασχολείται συστηματικά με την Ιστορία της Ιατρικής επικεντρώνοντας ιδιαίτερα το επιστημονικό του ενδιαφέρον στην εποχή του Νεοελληνικού Διαφωτισμού και τους ιατρούς της αρχαιότητας Ιπποκράτη και Γαληνό έχοντας δημοσιεύσει αρκετές αντίστοιχες μελέτες. Ανακηρύχθηκε το 1996 με άριστα διδάκτωρ Ιστορίας της Ιατρικής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Είναι πρόεδρος της Επιστημονικής Εταιρείας Μελέτης Φερών-Βελεστίνου-Ρήγα και έχει διοργανώσει έξι Διεθνή Συνέδρια για τον Ρήγα Βελεστινλή και τη γενέτειρά του, ενώ παράλληλα επιμελείται την έκδοση των Πρακτικών τους. Έχει επανεκδώσει με ευρητήρια και σχόλια τα ολοκληρωμένα για πρώτη φορά ΑΠΑΝΤΑ τα έργα του Ρήγα Βελεστινλή καθώς και σε ψηφιακό δίσκο το 2007 και έχει επίσης εκδώσει το Σύνταγμα του Ρήγα σε δέκα γλώσσες. Αντίτυπα αυτών έχουν αποσταλεί σε χίλιες περίπου Εθνικές και Πανεπιστημιακές Βιβλιοθήκες 150 κρατών του κόσμου.